

Tanulságos igék

Jézus minket is el akar hívni a nagy szolgálatra: keressük az elveszetteket, és hozzuk be őket a nyáj közösségébe. Amíg az éjszaka nem jött el, addig minket munkálkodásra hív. Mi nem mondhatunk le senkiről, mert neki más juhái is vannak, akiket ő be akar hozni mennyei karámjába.

2.

Testvérek a segítségnyújtásban

4.

Presbiteri találkozó Zalánban

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXX. ÉVF. • 12. SZÁM
2019. JÚNIUS 15.
ÁRA 1 LEJ

Tízéves az egység napja

Debrecenben ünnepelt a Kárpát-medencei reformátusság

Több ezren ünnepelték a Magyar Református Egyház újraegyesülésének tizedik évfordulóját Debrecenben. Május 18-án Erdélyből is rengetegen indultak el az eseményre, hogy együtt ünnepelhessenek a más országokból érkezett reformátusokkal.

Kató Béla püspök szerint „amikor megkaptuk a lehetőséget, hogy ismét együtt lehessünk, olyan vágyunk teljesült, amit az ember csak álmaiban remél, hiszen úgy nőttek fel generációk, hogy elválasztattak egymástól. Az együvé tartozást most csodaként éljük meg, a csodák pedig nem természetes dolgok – habár valójában ez a természetes, hogy együtt vagyunk, református egységben. Azonban minden annyit ér, amennyivel az ember kitölti. Azt látom, hogy nekünk, határon túliaknak mindig nagyobb élmény, nagy áldozatot hoznak a hívek, hogy részt vehessenek az eseményen, több száz kilométert utaznak, hogy együtt lehessenek. A magyarországiak könnyebben veszik ezt, az ő számukra nem akkora jelentőségű. Amíg lehet, áldozatot kell hoznunk, hogy ez a találkozó megmaradjon, és a közös munka, az egység erősítsen. Ma már többet tudunk egymásról, úgy irányítjuk hétköznapijainkat, törvényhozásunkat, teológiáinkat, hogy valamennyire egységesüljön. | 3.

Forrás: MTI

Amit végzünk, örömmel tegyük

Beszélgetés Püsök Sarolta lelkipásztorral, egyetemi tanárral

A Református Tanárképző Kar docensével, a Református Család folyóirat szerkesztőjével, dr. Püsök Saroltával beszélgettünk az erdélyi nőszövetségről, valamint a fennállásának 90. évfordulóját ünneplő folyóiratról. | 7.

Visszatért a vidámság otthonunkba

Sikeresen műtötték meg az egyházunk által is támogatott Szűcs Anettát

Az Üzenet olvasói bizonyára emlékeznek azokra az időkre, amikor a lap utolsó oldalán több hasámban közöltük a gyülekezetek által nőszövetségi alapa vagy más diakóniai célra küldött adományokat. Ma már mindez a múlté, de Istennek hála, hogy az adakozókedv a hívek sorában nem lankad. Egyházkerületünk diakóniai osztálya minden évben szervez adománygyűjtést. Kovács István előadó-tanácsos szerint egyházunk azoknak a beteg személyeknek igyekszik segíteni, akik önerőből képtelenek kifizetni az egy-egy orvosi beavatkozással járó magas költségeket. | 5.

Tanulságos igék a példázatokról 27.

A jó pásztor

Olyan időben élünk, amikor a farkas elszabadult, garázdálkodik, és ezért a jó pásztorról szóló példázat különösen időszerű. A farkas üvölt és nem hagy békén: hol innen, hol onnan érkeznek a gyilkos merényletek hírei. „Ragadozó farkasok” ártatlan „bárányokat” ölnek meg, mészárolnak le sokszor épp a templomban. Mert e világban mindig „farkas-idő” van: ilyen időben hangzik el Jézus mondata: én vagyok a jó pásztor.

Jézus tudja, hogy ilyen időkben az övéi is tele vannak félelemmel, ezért mondja bátorításképpen: ne féljete, mert a jó pásztor veletek van. A farkas üvöltése végső soron még jót is tehet: a juh elkezd ilyen időben a pásztor után tudakozódni. A nehéz időkben mindenki menedéket keres. Ezért ez jó idő lehet az evangélium terjesztésére, sőt az ember elindulhat a jó pásztor keresésére. Persze vigyáznunk kell: a jó pásztorban ne csak azt lássuk, aki a külső életünket, vagyonunkat, egészségünket megvédi. Isten az ő igéjében nem tett olyan ígéretet, hogy minket minden bajtól és veszélytől megóv.

Akkor mit jelent számunkra a jó pásztor? Először azt, hogy ő magáénak akar tudni minket. Nem mi birtokoljuk őt, hanem ő birtokol minket. Nem mi használjuk fel őt a mi céljainkra, hanem ő használ fel minket az ő céljaira. Nem beszél a mi tulajdonunkról, de beszél az ő tulajdonáról, és hogy ő azt oltalmazza, megtartja. Ő nem béres, hanem pásztor, ezért mondhatja a juhokról, hogy azok az övéi. A béres a maga életét menti, ezért elmenekül, ha a veszély jön. A pásztor azonban nem fut el: kész életét adni a juhaiért.

E pásztor nem gyenge személy, mert itt kemény kéz nyúl felénk, ami meg akar ragadni. Azt akarja, hogy mi átadjuk magunkat neki. E kéz már rég nyúl utánunk, csak mi épp kitértünk előle. De boldog ember az, aki engedi, hogy a jó pásztor őt megragadja.

De miért érdeklődik annyira irántunk ez a pásztor? Mi tesz minket kívánatosá számára? Nem tudja, milyen hálátlan, érdemtelen lények

vagyunk? Nem ismeri bűneinket? De igen, jól ismer, mégis akar minket. Nem a mi jóságunk az, ami vonzza őt, hanem az ő jósága indítja, hogy minket a tulajdonává tegyen. Épp azért akar, mert tudja, milyen szegények és bűnösök vagyunk. Az ő szeretete indítja arra, hogy pásztorunk legyen. Különös pásztor ő, aki épp azért akarja a juhok, mert az el van veszve. És nem nyugszik addig, amíg az elveszett juhok meg nem találja. Lukács evangélista szerint a pásztor, akinek száz juha van, és az egyik közülük elveszett, elindul, és nem nyugszik addig, amíg azt meg nem találja. Végső soron mi mind ilyen századik juhok vagyunk.

A pásztor azért olyan különös, mert ő is elvesztette magát. Az különbözteti meg a világot összes többi pásztorától, hogy az elveszett juhaiért kész volt keresztre menni. E példázatban ötször olvassuk, hogy a jó pásztor életét adja a juhokért. Ez a pásztor megverettetett, nyája szétszóratott. Ezért a pásztor azoknak, akik földi biztonságot, a maguk dicsőségét keresik, botránkozással lesz. De ennek így kell lennie, mert mindenkinek el kell döntenie, hogy ehhez a pásztorhoz akar-e tartozni, vagy pedig megtagadja őt? Aki úgy dönt, hogy nála marad, az elnyeri bűnei bocsánatát és az örök életet.

Húsvét óta ezt a jó pásztor munkában találjuk, ő küzd ezért az egész világért, minden emberért. Minden percben végzi megmentő, megváltó munkáját. Felkeresi a kicsiny nyáját, a tanítványok seregét, amelyik az ő halála következtében szétszórt, és őket összegyűjti. Ezek után pedig ki is küldi őket szerte a világba, hogy gyűjtsék a nyáját, így ők juhok és pásztorok lehetnek egy személyben. Az, aki a tanítványok között a legelvezettebb volt, Péter kifejezetten a legelvetés parancsát kapja. És a másik, aki előbb báránnyá bújott farkas volt, Pál, akit a kegyelem kiragadott az öldöklésből, az lesz a népek apostolává.

Jézus minket is el akar hívni e nagy szolgálatra: keressük az elveszetteket, és hozzuk be őket a nyáj közösségébe. Amíg az éjszaka nem jött el, addig minket munkálkodásra hív. Mi nem mondhatunk le senkiről, mert neki más juhok is vannak, akiket ő be akar hozni menyeyei karámba. Mi senkire se mondhatjuk,

„Én vagyok a jó pásztor, és a jó pásztor életét adja a juhokért”.

(Jn 10,11)

Bibliaolvasó kalauz

JÚLIUS

1. H	Mk 12,28–34	Bír 6,1–24
2. K	Mk 12,35–44	Bír 6,25–40
3. Sze	Mk 13,1–20	Bír 7
4. Cs	Mk 13,21–37	Bír 8,1–23
5. P	Mk 14,1–11	Bír 8,24–35
6. Szo	Mk 14,12–25	Bír 9,1–21
7. V	Mk 14,26–42	Bír 9,22–57
8. H	Mk 14,43–52	Bír 10
9. K	Mk 14,53–65	Bír 11,1–28
10. Sze	Mk 14,66–72	Bír 11,29–40
11. Cs	Mk 15,1–19	Bír 12
12. P	Mk 15,20–32	Bír 13
13. Szo	Mk 15,33–41	Bír 14
14. V	Mk 15,42–47	Bír 15
15. H	Mk 16,1–8	Bír 16
16. K	Mk 16,9–20	Bír 17
17. Sze	ApCsel 1,1–14	Bír 18
18. Cs	ApCsel 1,15–26	Bír 19,1–21
19. P	ApCsel 2,1–13	Bír 19,22–30
20. Szo	ApCsel 2,14–28	Bír 20,1–28
21. V	ApCsel 2,29–36	Bír 20,29–48
22. H	ApCsel 2,37–47	Bír 21
23. K	ApCsel 3,1–10	1Krón 1
24. Sze	ApCsel 3,11–26	1Krón 2
25. Cs	ApCsel 4,1–12	1Krón 3
26. P	ApCsel 4,13–22	1Krón 4
27. Szo	ApCsel 4,23–37	1Krón 5
28. V	ApCsel 5,1–11	1Krón 6
29. H	ApCsel 5,12–16	1Krón 7
30. K	ApCsel 5,17–32	1Krón 8
31. Sze	ApCsel 5,33–42	1Krón 9

hogy nem lehet az ő juhává. Ott is lehetnek juhok, ahol mi nem is sejtjük. Huszonnégy év óta járok be a börtönbe, mert hiszem: Jézusnak még ott is lehet olyan juha, aki most még el van veszve, de a jó pásztor megtalálhatja, megszólíthatja. Ezért mi se mondjuk senkiről azt, hogy farkasból nem lehet bárány, mert a jó pásztor mindent megtehet. Még ezt is elvégezheti az emberek szívében. Tegyük mindenkinek bizonyosságot szeretetéről, hogy ő ma is keresi az elveszetteket, szereti őket, és azt akarja, hogy mindenki az ő nyájának tagja legyen. Adja az Úr, hogy lehessünk mi is kicsiny bojtárai e jó pászornak.

Persze az is igaz, hogy e munkában lesz kudarc, fájdalom, csalódás. Jézus nem táplál illúziókat bennünk, amikor minket báránnyá küld a farkasok közé. Lesznek olyanok is, akik megmaradnak elveszettegünkben, akik nem jönnek be az ő aklába. De azt is tudhatjuk, hogy a jó pásztor ismeri az övéit, vigyáz rájuk, és azokat már senki sem ragadhatja ki az Atya kezéből. Ebben megnyugodhatunk, és várhatjuk a napot, amikor a mi drága pásztorunkat majd színről színre láthatjuk.

(A példázattal kapcsolatos keresztretjvényt lásd a 6. oldalon)

Kórházlelkészek Erdélyben

• KOLOZSVÁR

Buzogány Emese, Megyei Sürgősségi Klinika
Elérhetőség: e-mail: buzoganyemese@gmail.com,
tel.: 0740-368663

• BALOGH GYÖNGYI, Onkológia

Elérhetőség: e-mail: gybalogh@gmail.com,
tel.: 0740-295770

• ERDÉLYI TÜNDE, III-as belgyógyászat

Elérhetőség: e-mail: erdelyitunde68@yahoo.com,
tel.: 0740-202151

• MAROSVÁSÁRHELY

Korodi Csaba, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: csabakorodi62@gmail.com,
tel.: 0723-331317

• LAKATOS GABRIELLA, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: lakatos.gabriella@gmail.com,
tel.: 0746-091941

• BRASSÓ

Magyari János, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: magyarioan@yahoo.com,
tel.: 0721-564553

• SZÁSZRÉGEN

Szép Ildikó, Városi Kórház
Elérhetőség: e-mail: szep.eduard@yahoo.com,
tel.: 0726-529977

• BÁNFFYHUNYAD

Lukács Margit, Városi Kórház
Elérhetőség: e-mail: lukacsmanyika@yahoo.com,
tel.: 0724-056691

• SEPSISZENTGYÖRGY

Orbán Edit, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: edit.orban@yahoo.ca,
tel.: 0729-807973

Tízéves az egység napja

1. | Arra kell törekednünk, hogy a Magyar Református Egyház tagjai mindinkább egymásra találjanak. Az egységünnepet mindenki másként éli meg, de sokan elmondták, jó volt együtt lenni. Mindaddig, amíg az ember örül a közösségnek, hálát ad érte, máris megérte, és köszönetet mondok érte.”

A debreceni ünnepségen jelen volt dr. Bibza Gábor kolozsvári esperes is, aki elmondta: három busz indult a kincses városból az egyházmegye különböző gyülekezeteinek tagjaival. „Az idők közül sokan jelen voltak a tíz évvel ezelőtti ünnepen, és örömmel látták a folytatást. Az egység azt jelenti, hogy otthon, Kolozsváron tudom, hogy nem vagyok egyedül reformátusként, hanem a Kárpát-medencében sokan hasonlóképpen gondolkodnak, hisznek anyanyelvünkön, és az, amit száz évvel ezelőtt szétszakítottak, összetartozik” – fejtette ki.

Bálint Enikő, az Agnus Rádió munkatársa a tömeg, káosz, sok interjú, beszélgetések, mosolyok, munka, fáradság közepette megtalálta az együttlét, a közösség értelmét. „Amikor Veronikát, a főszervezőt kérdeztem az ünnepségről, könnyes szemmel mondta el, hogy tíz-tizenkét ezer ember jött el Debrecenbe. Ez az egység” – emlékezett a hétfői eseményre a szerkesztő.

Floriska István, a kolozsvári egyházmegye főgondnoka zsinati tagként korábban érkezett Debrecenbe: „nekem már pénteken kezdődött az ünnep, amikor tölgyfaültetéssel is megerősítettük az összetartozásunkat. Később, a zsinat ülésén nagyon felemelő, megható pillanat volt, amikor az egyesült államokbeli református gyülekezet püspöke aláírta a csatlakozási nyilatkozatot. A szombati nap az Úristen kegyelméből szikrázó napsütéssel kezdődött, és ez is hozzájárult ahhoz, hogy a több ezer magyar református igazán testvérnek érezze magát. Nagyon jó érzés átélni azt, hogy egy test tagjai, egy vérből valóak vagyunk. Nagyon jó volt magyar reformátusnak lenni Debrecenben.”

A szászfenesi lelkipásztor, Máté István 12 gyülekezeti taggal vett részt az eseményen. „Nagy élmény volt. Megismerkedtünk újra Debrecennel, szép volt a prédikáció, együtt hallgattuk, beszélgettünk róla. Az úrvacsoravétel különösen felemelő érzés volt. Tudni azt, hogy nemcsak a katolikusoknak van búcsújuk, hanem nekünk is van egységnapunk, ahol megéljük az együvé tartozást. Reméljük, ez olyan összetartó erőt jelent, amelybe továbbra is kapaszkodhatunk, hiszen ha ezt az ember elszalasztja, lemorzsolódik, magányossá válik. Feltöltődve jöttünk haza, örömmel” – mondta el a lelkipásztor.

Kolozsvárról indult az ünnepségre Szilágyi Melinda is, aki első alkalommal vett részt egységnapon. „Büszke voltam a reformátusságomra, hogy annyian együtt lehettünk, éreztem, hogy összetartozunk. Egy kis kikapcsolódás is belefért a programba, a templomban pedig lelkileg is feltöltődünk. Sok ismerőssel találkoztunk, társaimmal együtt elmondhatom, tiszta szívből éltük át ezt az élményt, csodás volt. A következő alkalomra biztos elvinnék egy családtagot is magammal.”

A kolozsvár-törökvágási gyülekezet presbiter, Nagy Matild szintén feltöltődve tért haza az egységnapról. „Legnagyobb élményem, hogy bent lehettem a Nagytemplomban az istentiszteleten. Az úrvacsora ideje alatt különös érzés volt, amikor a zsúfolásig megtelt templom-

Meggyesfalviak az egység napján. A Maros-mezőségi Református Egyházmegye küldöttségének egy része a debreceni Nagytemplom előtti téren

ban szívvel-lélekkel énekeltük: „Ó, Jézus, árva csendben az ajtón kívül állsz. Bejőnnél már, de némán kulcsfordulásra vársz.” Különböző országokból jöttünk, de nem voltunk idegenek. Éreztük, hogy egyek vagyunk. Szívünket kinyitottuk, őt beengedtük, de még milyen sok ember szívére vár, hogy őt befogadja. Mindenkinek azt ajánlom, minél többen vegyünk részt, mert közösségben az ember másképp érzi magát. Közösen imádkozni, énekelni, Istent imádni egy lélekben felemelő érzés” – emlékezett vissza az élményeire Matild néni.

Veress László marosszentkirályi lelkipásztor szerint is „óriási élmény volt ott átélni, hogy Isten lelke egybe tud kövacsolni embereket. Az egység kézzel foghatóvá teszi, hogy egyek vagyunk az egyházban belül. Lehet, némelyek kritikus szemmel néznek, irigységgel tekintenek erre, holott ez a folyamat Istentől kapott áldás.” A lelkipásztor szerint a szervezés nagyszerű volt, hiszen odafigyeltek a részletekre, rengeteg ember bekapcsolódott az érkezők tájékoztatásába. „Érezhető volt, hogy sokat dolgoztak rajta. Egy kisebb társaság kirándulásának megszervezése is hatalmas munka lehet, itt azonban több ezer emberről gondoskodtak” – tette hozzá.

A marosvásárhelyi meggyesfalvi gyülekezetből harmincan utaztak Debrecenbe. Szabó Marika nősövetségi alelnök elmondta: „istenfélő emberként hatalmas élmény volt számomra. Felemelő, hogy ilyen sokan összegyűltünk a téren, az úrvacsora különösen szép volt. Hiszem, Isten adta a segítséget, hogy minden ilyen szépen, rendben, gyönyörű időben történhessen. Ott voltunk reggel a megnyitón, majd kórustalálkozó és az imasátorban, ebéd után pedig részt vettünk az istentiszteleten. Sok ismerős arcot láttunk, és olyan személyek beszédeit hallhattuk, akiket értékelünk. Igazi testvéri találkozás volt” – mesélte Marika néni.

Csenteri Levente, az említett meggyesfalvi gyülekezet lelkipásztora elmondta: „személyes és közösségi épülés szempontjából egyaránt fontosnak és építő jellegűnek tartom a debreceni egységnapon való részvételünket. Akik ott voltunk, átéltek: valami csodálatos érzés kavargott a levegőben, amit másként nem tudtam

megfogalmazni, mint egység Krisztusban és a belé vetett hitben. Jó érzés volt otthon érezni magunkat Debrecenben, és együtt keresni az Úr tanácsait közös útjainkra. Az alkalom megadta azt a lehetőséget is, hogy a Kárpát-medencéből egybesereglett református hívek és lelkészek egymás szemébe nézzünk, és áldást, békességet kérjünk egymás számára Istentől.”

Szabó Ildikó Marosludasról érkezett az ünnepre. „Felemelő érzés volt ott lenni. Meglátogattuk a templomot, felmentünk a torony legfelső szintjére, egy iskolás csoporthoz csatlakozva megtekintettük a makettkiállítását. Ötletesen összeállított ünnepség volt, mindenki kedve szerint tölthette idejét a sok program között válogatva, nyugodtabban tértem vissza a hétköznapi napokba. Együtt voltunk mind, reformátusok, megérte a hosszú utat. Ráadásul először jártam Debrecenben, régóta kíváncsi voltam meglátogatni a várost” – fogalmazott Szabó Ildikó.

Czirmay Csaba Levente marosi esperes elmondta: „eddig egyetlen egységnapos rendezvényen sem sikerült részt vennem. Külön kegyelem volt számomra, hogy a tizedik évfordulón ott lehettem. Hálás vagyok, hogy olyan hit- és nemzetmegtartó erők összpontosultak, amelyek Isten erejének áramvonalában képesek az egységet munkálni. Egyházi és politikai választottak vallották meg, hogy az egység megvalósításához Istenre van szükség, csak az ő kezében lehetünk egyek. Biztos vagyok benne, hogy ha mindezt megéljük, hálás szívvel imádkozunk és dolgozunk érte, akkor igaz lesz az egységnapra választott igei mottó üzenete, s egyre többen fogják boldog felismeréssel hangoztatni: hadd tartsunk veletek, mert azt hallottuk, hogy veletek van Isten.”

Pókakeresztúrról öten vettek részt az ünnepségen. Biró János lelkipásztor elmondta, jó élménnyel tértek haza a gyülekezet tagjai, öröm volt számukra részt venni a programokon, legközelebb is szívesen elmennének. „Csodálatos élmény volt, különösképpen az úrvacsora. Lélekemelő volt az istentisztelet, az ifjak koncertjei, a kórusok szolgálata, maradandó élményt nyújtottak” – foglalta össze a lelkipásztor.

Testvérek a segítségnyújtásban

A Diakónia Keresztyén Alapítvány bővüléséről

Ha a statisztikai mutatókat tekintjük, ha a lelki jelenlétet, ha a köztudatba való beékelődést, a Diakónia Keresztyén Alapítvány, az Erdélyi Református Egyházkerület szeretet- és gondozói szolgálata immár az előkelő második helyet foglalja el a Gyulafehérvári Caritas után a szociális és medikális szolgáltatásokat nyújtó nem kormányzati szervezetek sorában.

Az alapítvány május 10-i nagykuratóriumi gyűlésén került elfogadásra az országos viszonylatban kilencedik fiókszervezet megalapítása Szatmárnémetiben. A sepsiszentgyörgyi, kolozsvári, marosvásárhelyi, szászrégeni, nagyváradi, zilahi, székelyudvarhelyi, brassói fiókszervezetek mellett az új fiók megalakulása a két romániai református püspökség együttműködését is megerősíti.

Míg a fiókszervezetek száma növekedik, az ellátott megyéken belüli munkapontok száma is folyamatosan nő. A nagykuratóriumi gyűlést követően május közepén nyitottuk meg a marosvásárhelyi fiókszervezethez tartozó maroskeresztúri munkapontot. Akárcsak a többi helyen, a DKA ebben a községben is otthoni idős beteggondozói tevékenységet végez első sorban.

Ott működik hosszú távon eredményesen a beteggondozói szolgálat, ahol a fiókszervezet valamilyen együttműködési szerződést ír alá a helyi önkormányzattal.

Egy-egy munkapont indítását mindig hosszú tárgyalások előzik meg a helyi református gyülekezetekkel, amelyek a diakóniai

szolgálat lelki mentorai, befogadói lesznek. Az anyagiak biztosítása végett elkerülhetetlen az önkormányzat bevonása szolgálatunkba. Ott működik hosszú távon eredményesen a beteggondozói szolgálat, ahol a fiókszervezet valamilyen együttműködési szerződést ír alá a helyi önkormányzattal. Ahol ez nem valósul meg, ott bizonytalanság, rossz közérzet uralkodik mind a gondozottak, mind az alkalmazottak körében.

Az alapítvány fontos kiegészítő tevékenységet folytat a gyülekezetek diakóniai munkálkodása, az önkormányzatok szocio-medikális tevékenysége, a családi orvosok munkája mellett. Azokban a városokban, községekben, ahol ezt megértették, és felelősséggel viszonyulnak a lakosság idős személyei iránt, ott létrejöhett az együttműködés mindenki érdekében.

A maroskeresztúri munkapontnyitás csoda volt az ökuménia kiteljesedése szempontjából. A nyitó istentiszteletet Kántor Csaba egyházkerületi főjegyző, a DKA elnöke tartotta, a munka-

pont székhelyét a római katolikus gyülekezet biztosította. Jelen voltak a pünkösdisták, adventista egyházak képviselői, és mindenkinek jutott szó, teendő már a megnyitó alkalmával is. Az sem okozott gondot, hogy a fontosabb, különösen adatszerű, illetve lelki üzeneteket románra is lefordították a szép számban megjelent román anyanyelvű meghívott iránti tiszteletből.

Megélni azt, hogy Krisztusban mindannyian testvérek vagyunk, csodálatos élmény. Mindazok, akik a diakónia nagycsaládjához tartoznak – gondozottak, gondozók, hozzátartozók, szomszédok, vezetők, lelkészek –, az alapítvány által kaptak egy új közösséget: a megsegítettek és segítők Isten által megáldott szeretetközösségét, amelynek mottója: együtt az életért!

ÁBRÁM NOÉMI,
A DKA marosvásárhelyi fiókszervezetének igazgatója

Akik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek maguknak

Évfordulós ünnepély Marosludason

Május első vasárnapján az anyák napját ünnepeltük. Az istentiszteleten Czirmay Csaba Levente esperes hirdette Isten ígését, majd a vallásórás gyerekek ünnepi műsorral köszöntötték az édesanyákat. Az istentisztelet második részében Aszalos Rozália vallástanárnő, Domokos Norbert István segédlelkész és Szabó Pál gondnok közreműködésével szervezett, meglepetésnek szánt eseményen a Czirmay lelkész házaspár egyházközségünkben végzett húszéves szolgálatára emlékeztünk. Először Andrassy Aranka gyülekezeti tag köszöntötte Czirmay Csaba Levente lelképásztort és családját, hálát adva az Úrnak, hogy olyan lelképásztorral ajándékozta meg gyülekezetünknek, aki méltó szolgálja Krisztusnak és református anyaszentegyházunknak. Ezt követően Piper Zilahy Piroška köszöntése hangzott el.

Felidéztek a húsz évvel ezelőtti alkalmat, amelyen a lelképásztor és felesége, Czirmay Izabella Mária első alkalommal végeztek hivatalos

szolgálatot gyülekezetünkben – szintén anyák napján. Együtt indultak a szolgálat gyönyörűsége, de göröngyös útján, s a hit lángját hozták a gyülekezetünkbe. Áldott alkalom, hogy tisztületünket, elismerésünket fejezhettük ki az egyházközségünkben végzett, sokrétű szolgálatukért.

Akik jól szolgálnak, azok szép tisztességet szereznek maguknak – olvashatjuk a Tim 3,13-ban. Czirmay Csaba Levente lelképásztor 20 éve szolgál gyülekezetünkben, közben aljegyzőként és főjegyzőként szolgált a marosi egyházmegegyében, tavaly ősz óta pedig esperesként. Jelenlétével, határozott javaslataival, ötleteivel igyekezett református közösségünk ügyeit rendezni.

Egyházközségünket élő egyháznak tekintjük. Különböző gyülekezeti tevékenységek kapcsolják össze a gyülekezet minden tagját. Érezzük, hogy egy nagycsaládhoz tartozunk, érezzük az egymás iránti szeretetet, megbecsülést, egymás támogatását. Ezáltal gyarapodnak szívünkben a lélek gyümölcsei: a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás (Gal 5,22–23).

A húsz év eseményeit dokumentáló fényképekből bemutatót láthattunk Aszalos Rozália vallástanárnő szerkesztésében (építkezések, templomjavítások, nőszövetség és énekkar tevékenységéről, idősek napi ünnepélyek, világimnap szervezés, pünkösdi gyülekezeti nap, gyermektáborok, vakációs bibliahet stb.). Jó volt együtt lenni, egymással beszélgetni a szeretetvendégségen is. Isten gazdag áldása kísérje gyülekezetünk minden tagját, Istené legyen a dicsőség az egyházközségünkben végzett munkáért, az elért eredményekért.

Visszatért a vidámság otthonunkba

Sikeresen műtötték meg az egyházunk által is támogatott Szűcs Anettát

1. Így került sor arra, hogy a tavalyi esztendő második felében erdélyi református egyházunk adománygyűjtést hirdetett a kalotaszegi Vistán élő Szűcs családnak. A szülők kisebbik lánya, Anetta ugyanis a scoliosis idiopathica (egyfajta súlyos gerincferdülés) nevű betegségben szenved, a család pedig a külföldi műtéttel járó magas költségeket nem tudta volna kifizetni. Az összeg végül szerencsésen összegyűlt, a 14 éves Anettát Budapesten februárban sikeresen megműtötték, azóta pedig Vistán, a szülői házban lábadozik.

Nemrég éppen a kalotaszegi faluban jártam, és arra gondoltam, felkeresem a családot. Felházi Klára lelkipásztornővel való egyeztetés után érkeztem meg kora délután a Szűcs családhoz, ahol a kislány édesanyjával, Erikával beszélgettem a műtétről és az azt megelőző nehéz időszakról.

Az édesanya elmondta, hogy Anetta a műtét előtt már három éve fűzőt viselt. Azt megelőzően gyógytornára járt a lányával, mert észrevette, hogy Anetta a nővérétől eltérően nem fejlődik. A család egy kolozsvári ortopéd-gyerekorvoshoz került, aki azonnal fűző viselését javasolta, mivel a röntgen kimutatta: a lánynak gond van a hátgerincével. A fűzőt azonban hamarosan kihízta, fejlődni azonban nem fejlődött. Erika ezért ismét az orvoshoz fordult, aki vizsgálat nélkül a fűző további használatát javasolta. A gyerek végül három évig használta a fűzőt, de a helyzet egyre rosszabbodott, a háta továbbra sem egyenesedett ki, és magasságban nem növekedett.

„Egy alkalommal már a röntgent készítő orvos is azt mondta, ez így nem lesz jó, mert a gyermek állapotában nem lehet felfedezni semmiféle javulást. Am az ortopédorvos továbbra is a fűző használatát javasolta” – mondja felháborodottan Erika, amikor meséli az orvossal történt kálváriájukat. Közben Anettának kezdett fájni a háta, folyamatosan fájdalomcsillapítókat szedett.

„Amikor láttuk, hogy a fűző valóban nem segít, gyógytornára vittük, később masszázusra, de azoknak sem volt eredményük. Végül egy másik orvoshoz kerültünk, aki azonnali műtétet javasolt” – meséli az édesanya. Elmagyarázták a családnak, hogy az S alakban meggörbült hátgerinc alsó része a tüdő irányába nő, és felfő, hogy azt kilyukasztja. A beavatkozást Kolozsvá-

ron nem vállalták, így vagy Bukarestbe, vagy Budapestre kellett menni. A Szűcs család az utóbbi mellett döntött, de szerencsétlenségére először olyan orvoshoz került, aki négy-öt alkalommal is csak a rendkívül magas vizitdíjat kérte el a kivizsgáláskor, de érdemi előrelépés nem történt.

Szerencsére ebből a helyzetből is tovább tudtak lépni. Így jutottak el dr. György Zoltán Magor ortopédorvoshoz, aki rendkívül segítőkész volt. Harmadik találkozásuk alkalmával, idén február végén már meg is műtötte Anettát, aki a gerincoszlop kiegyenesítését követően azonnal hét centimétert nőtt – mondja szinte most is hitetlenkedve Erika.

Az első műtét nyolc órát, a második két órát tartott, most azonban Anetta már jobban van. Fizikai munkát nem szabad végeznie, sétálhat a faluban a nővére felügyelete alatt, az iskolai évet viszont be kellett fagyasztania. Ha pedig az egészsége megköveteli, akkor a jövő évet is

kihagyja. A döntés természetesen az orvosé, György Zoltán Magor mai napig is telefonos összeköttetésben áll a családdal. A kislány nemrég visszament ellenőrzésre Budapestre, ezt követően kezdődik a neheze. „Anettának gyógytornára kell járnia, egyelőre, hála a jó Istennek, a lányom most jól van” – reménykedik Erika.

A műtetre Szűcséknek 21 ezer eurót (mintegy 100 ezer lejt) kellett befizetniük. Ezenkívül pénzbe került a többheti budapesti tartózkodás, a fővárosba való többszöri utazás. És akkor nem említettük az itthoni gyógyszeres kezelést, a fűzők elkészíttetését, a sok gyógytornát, masszázst, a kivizsgálásokat. Ráadásul a műtétet követően itthon új ágynát és matracot is kellett vásárolni. A család az összeg egy részét Felházi Klára tiszteletes asszony hollandiai kapcsolatain, Vista testvérgyülekezetén keresztül kapta, a másik rész az egyházkerület által szervezett segélyakció nyomán gyűlt össze.

Kérdésemre, hogy mi segítette át a családot e nehéz időszakon, Erika egyértelmű választ ad. „Csak a Jóisten adott erőt, mert azt hittem, ezt az egészet nem élem túl. És nagyon sokat segített Felházi Klára tiszteletes asszony is” – teszi hozzá az édesanya. Az összes papírmunkát, az utazást, az orvosi kivizsgálásokat mind Erika intézte, hiszen András, az édesapa, a helyi, vistai kőfaragóműhelyben dolgozik, reggel korán elmegy, és csak késő délután érkezik haza. De természetesen a műtét alkalmával ő is kiutazott Budapestre, hogy együtt legyen a családdal, és segítse lányát, amennyire tudja.

A család köszönőlevelet is eljuttatott a kerülethez értékelve, hogy a gyülekezeti tagok a tavalyi adománygyűjtéssel hozzájárultak a műtét költségeinek fedezéséhez.

A család a közelmúltban köszönőlevelet is eljuttatott a kerülethez értékelve, hogy az egyházközösségek, gyülekezeti tagok a tavalyi adománygyűjtéssel hozzájárultak a műtét költségeinek fedezéséhez.

„Szeretnénk kifejezni hálánkat, és megköszönni a segítséget, amelyet lányunk műtétjére adományoztak. Isten iránti hálával, örömmel adunk hírt arról, hogy a műtét sikeres lett – bár az operáció előtt sok komplikáció adódott. Anetta sokat sétál, és jó a hangulata. Rég tapasztaltunk már ilyet. Visszatért a vidámság otthonunkba. Köszönjük szépen, és kérjük a Jóistent, hogy sokszorosan fizesse vissza maguknak” – olvasható a Szűcs család levelében.

Mi pedig mindnyájan reméljük, hogy Anetta továbbra is egészséges marad. Ehhez kérjük Isten segítségét.

Az idiopátiás szkoliózis

Az idiopátiás szkoliózis (IS) ismeretlen eredetű betegség. A gerinc strukturális elváltozásokkal járó görbülete, amely kimutatható ok nélkül, a csontérés előtt alakul ki. Szűrővizsgálatokkal azonban az IS korán felismerhető, és a megfelelő kezeléssel nemcsak a betegség előrehaladása állítható meg, hanem jelentős és tartós korrekció is elérhető.

A betegség különböző életkorokban kezdődhet, és a gerinc bármely szakaszán megjelenhet. Kezdetének időpontja jelentősen befolyásolja a görbület nagyságát. Minél fiatalabb korban kezdődik az IS, annál rosszabb prognó-

zisra lehet számítani. A strukturális szkoliózis 80 százaléka idiopátiás, vagyis ismeretlen eredetű.

A gerincdeformitások kezelésére napjainkban a Cheneau-korzett a legtöbbször alkalmazott eszköz. A konzervatív kezelés azonban igen hosszadalmas folyamat mind a beteg, mind a hozzátartozók, mind a kezelést végző szakemberek számára. Sokféle szempont figyelembevételre szükséges az eredményes kezeléshez. Éppen ezért ezt csak magas szintű ismeretekkel és nagy gyakorlattal rendelkező orvosi csapat végezheti. Ellenkező esetben a kezelés kudarcát – tévesen – a korzettkezelés hatástalanságának tartják.

Kereszt(yén)rejtvény

Vízszintes: 1. E havi igeversünk első része. 15. Mocsári madár. 16. Belga légitársaság. 17. Célba jut. 18. Uborkaszelet! 19. Köhögéscsillapító gyógycukorka. 21. A tyúk feje! 22. Hengeres testű kis hal. 23. Énekelni kell! 25. Németalföldi zeneszerző (Cyprian de). 27. Az egyik Darja. 29. Német filmszínész (Robert). 30. Az igevers folytatása. 32. ... Ryan; amerikai színésznő. 33. Oktat. 35. Kissé ravasz! 37. Azonban. 38. ... magyar nábob (Jókai). 39. ..., tiéd (HBB). 41. A jegy szélei! 42. Páros vese! 43. A Maas francia neve. 46. Női énekkang. 47. Atlétika (röv.). 48. Noémi szigete, Jókai regényében. 50. Néma Zita! 51. Magad. 52. Haszon, nyereség. 53. Az egyik apostol. 54. Rajta, gyere! 55. Faluvégi! 56. A két ...; Jókai Mór regénye. 58. Csigafajta. 60. Az eugenika egyik „atyja” (Wilhelm). 67. Ákácshín! 69. Import olaj! 70. Szamoai pénz. 71. Világító dióda. 73. Szántőeszköz része. 75. Bevall! 77. A világűr kutatás egyik ága. 79. Gerjedni kezd! 80. Megüzen. 81. Időmérő eszköz része. 83. Orosz tagadás.

Függőleges: 1. A joghurt is ez. 2. Eltorzítja a számítást. 3. Olajfolt! 4. Csupak társa. 5. ... Beach; görög üdülőhely. 6. Csendes-óceáni szigetáram. 7. ... ovo; eleve. 8. Német betű. 9. Örökség jelzője. 10. Tapsolni kezd! 11. Osztrák, ománi és svéd gkj. 12. Ugyanaz (lat.). 13. Boszorkányok tették híressé. 14. A teljes figyelem munkára való fordítása. 20. A matematika egyik ágára jellemző. 22. ... laude; dicsérettel (lat.). 24. Ember. 26. Féltség! 28. Marospartok! 31. Nézd csak! 34. Fejben tartjuk. 36. Ritka női név. 40. ... Brynner; filmszínész. 42. Elfogy az áru. 44. Fennkölt hangulatú. 45. Az igevers befejező része. 46. Rock ... roll; tánc. 49. Érzéki tartalom. 51. Esetleg. 53. Nyomdai betűnagyság. 57. Egyszerre! 59. ... France; francia tájegység. 61. Koszinusz (röv.). 62. Kissé hideg! 63. Riadó. 64. Félvölt! 65. Makaó angol neve. 66. Gianni Lepre filmje. 68. Ünneplésen átad. 72. Várát Dobó védte. 74. Albán hírügynökség. 76. ... an der Thaya; osztrák város. 78. Tinta (ang.). 81. A hóolvadás része! 82. Kettő eljön! 84. Belül gyér!

1	2	3	4	Y	5	6	7	8	9	10	Y	11	12	13	14	E
15					16							17				
18			19	20				21			22					
23		24		25			26		27	28			29			
		30	31					Y				E		32		
33	34											35	36		37	
38												39		40		
41				42								43				44
45	E		46									47				
48	49											50			51	
52												A		53		
54				55								56	57			
58		59		60	61	62	63		64	65	66					
67			68		69				70					71	72	
73				74			75	76		77			78		79	
80						81			82				83	84		
E					D							O				

Készítette CSATLÓS JÁNOS

Gasztrosarok

Csirkés-gombás lasagne magyarosan

A ki már unja a hagyományos olasz lasagne-receptet, az bátran próbálja ki a magyarosabb vonalat, az eredmény garantáltan nem lesz csalódás.

Hozzávalók

30 dkg csirkemell + 3 db kicsontozott csirkecomb, 50 dkg csiperkegomba, 3 közepes paradicsom, 1 nagy fej hagyma, 2-3 cikk fokhagyma, só, bors, paprika ízlés szerint, 50 dkg száraz lasagnetészta, 20 dkg sajt, kevés olaj a sütéshez

A besamelmártáshoz:

7 dl tej, 3 evőkanál liszt, 3 evőkanál vaj, fehér bors, szerecsendió, só

Elkészítjük a mártást. A vajat felforrósítjuk, belekeverjük a lisztet, és lassú tűzön pirítjuk. Amikor habozni kezd, hozzáadjuk a felforrósított tejet, és gyors mozdulatokkal elkeverjük. Ha túl sűrű lenne, hozzáadhatunk még kavaráss közben kevés tejet. Amikor elkészült, sóval, borssal és szerecsendióval fűszerezzük. Tejföl-szerű állaga kell hogy legyen, nem túl folyékony, nem túl vastag.

Előveszünk egy közepes, téglalap alakú tepsi vagy jénai tálal, és kibéleljük sütőpapírral. Elkészítjük lerakni az első lapokat, nem baj, ha nem túl egyenletes, kicsit egymásra is tehetjük őket, én még el is törtem kisebb darabkákra az egyiket, hogy pótoljam a hézagokat, a végeredménynél nem fog látszani. A lapokra jöhet egy adag besamelmártás. Úgy számoljuk ki, hogy kb. 3 alkalommal kell locsolgatni vele. Kenjük el egyenletesen, majd jöhet a húsos keverék, ezt is három rétegezéssel osszuk be. De nyilván, aki magasabbat szeretne, kisebb tepsije van, annak négy réteg is kijöhet. Végül ízlés szerint

Elkészítés

Ha nem készen ledarálva vettük a húst, akkor daráljuk le otthon. Kevés olajon megdinszteljük a hagymát, összepirítjuk az apróra vágott fokhagymával, le vesszük a tűzről, és belekeverünk ízlés szerint pirospaprikát, majd a megtisztított, apróra vágott gombát összekeverjük a pirított hagymával, és visszatesszük sülni kb. 7-8 percig. Ezután beletesszük a szintén feldarabolt paradicsomot, kicsit összerotyogtatjuk, majd jöhet a ledarált csirkehús. És ha kell, tehetünk kevés vizet is, hogy ne kapjon oda. Néha belekavargatunk, és 15 perc alatt készre sütjük. Közben a sajtot lereszeljük.

Humor

A lelkesfeleség hazamegy a vásárlásból egy méregdrága kosztümmel. A férje korholja.

– Miért vetted meg, hiszen tudod, hogy nem engedhetjük meg magunknak!

A feleség mentegetőzik.

– Az ördög vett rá, állandóan azt súgta a fülemben, hogy „vedd meg, mert nagyon jól áll!”

– De te miért nem mondtad, hogy „távozz tőlem, Sátán!”

– Mondtam én, hogyne mondtam volna. De akkor azt válaszolta, hogy „innen távolról is nagyon jól áll rajtad...”

*

A rendőr és a plébános egy vidéki városba érve szállást keres.

– Csak egyetlen szobánk van – mondja a fogadós –, de az kétágyas!

Elfogadják. Ám a rendőr korán szeretne másnap indulni, ezért hajnali ébresztést kér. Megtörténik, de félálomban a tisztelendő reverendáját veszi magára a sötétben. A folyosóra érve észreveszi a hibát, és így morfondírozik:

– Ez az agyalágyult kapus a papot keltette fel helyettem...

szórjuk meg sajttal, szintén hagyjunk még a többi rétegnek is. Ismételjük meg a műveleteket még kétszer, vagy ahányszor szükséges, a legelső tészatalapra mártás és sajt jöjjön.

Előmelegített sütőben, alufóliával letakarva süssük minimum fél óráig, majd vegyük le a fóliát és hagyjuk a tetejét szépen megpirulni.

Amit végzünk, örömmel tegyük

1. | – Hogyan kapcsolódott be a nőszövetség életébe?

– Valahol természetesnek tartották mások is, nyilván én is, hogy ha valaki nőként végzi el a teológiát, és lelkipásztornő, tanárnő, akkor a női munkákban is részt fog venni, és talán többet tud segíteni, mint azok, akiknek nem adatott meg az, hogy az életüket töltsék ki az ige tanulmányozása és hirdetése. Nem is tudnék egy pontos dátumot mondani, mert úgy emlékszem, hogy ahogyan a teológiai intézetből kikerültem, rögtön részt vettem ezekben a munkákban is.

– Mikor alakult az Erdélyi Református Nőszövetség? Hogyan és miben változott ez az évek folyamán?

– Az utóbbi időben sokszor hallottunk a százéves évfordulóról, és nekünk is oda érdemes visszamennünk, ha a kezdeteket szeretnénk kutatni. A nőszövetség indulása is annak a válaszkérésnek a része, ami az egész akkori erdélyi társadalmat jellemezte. Az 1920-as években megoldást kerestek annak a traumának az elhordozására, amit Trianon jelentett. A világháború és Trianon következtében még inkább tanácstalanokká váltak az emberek, és erre mintegy válaszreakcióként az egyházakban elindult a belmissziós mozgalom, a hitébresztés. A férfiak a presbiterszövetségben mozgolódtak, a fiatalok az IKE és a FIKE révén az ifjú munkásréteget és az egyetemistaréteget szólították meg. Várható volt tehát, hogy a nőkkel is foglalkozni kell. Annak idején, 90 esztendővel ezelőtt, amikor 1928-ban hivatalosan is elindult az Erdélyi Református Nőszövetség, ez a magunkra találásnak, megoldáskeresésnek a része volt. Az egyik szószólója Makkai Sándor püspök volt. Az akkori egyházi vezetés komolyan elgondolkodott azon, milyen stratégiákat alkalmazzon. Ennek egyik része az volt, hogy a nőket is felszólították, próbáljanak szerveződni. Erre nagy örömmel válaszolt az egész ország. Hihetetlen gyorsasággal több száz gyülekezetben alakultak meg a helyi szervezetek.

...vegyük komolyan azt a krisztusi parancsot, hogy tegyetek tanítványokká minden népeket.

– Volt olyan időszak, amikor a nőszövetség egyáltalán nem működött, a második világháborút követően. Mikor szerveződött újra?

– 1990-ben már újrakezdte működését, felülről jövő kezdeményezés volt ez is. Az akkori püspöknek, Csiha Kálmánnak a felesége, Nagy Emese néni, aki maga is lelkipásztor volt, szívügyének tekintette. És úgy, ahogy a korábbi elődje, Makkai Sándorné, az élére állt e mozgalomnak: ő kezdeményezte, hogy újrainduljon a nőszövetség. Természetesen legfőbb munkatársainak ő is az akkori lelkészneket, illetve lelkészfeleségeket tekintette, akiken keresztül a nőszövetségek újralakulásáról a jó hír elérkezhetett a gyülekezetekhez.

1992 is mérföldkő, mert akkor indították újra a nőszövetség lapját, a Református Családot, amely idén szintén 90 éves évfordulót

ünnepel, mert egy évvel a '28-as alapítás után, 1929-ben a lap is megszületett, amelyet szintén betiltottak a háborút követően. 1992-ben erősödött meg annyira az újraindult szervezet, hogy végre a lapot is újra lehetett indítani. 2011-ben engem kértek fel a főszerkesztői munkára, és ezt azóta más munkatársakkal, önkéntes munkaként szeretettel próbáljuk végezni.

– Milyen időközönként jelenik meg a Református Család, és milyen témákat dolgoz fel?

– Évente hat alkalommal, azaz minden két hónapban jelenik meg. Az utóbbi 4-5 esztendőben igyekeztünk tematikus számokat kiadni, legalábbis ami a lapnak az első részét illeti. Ugyanis az utolsó rovat az valóban a nőszövetség rovata, mert a nőszövetségi életről szól. Abban sokféle beszámoló kap helyet a különféle rendezvényekről, amelyeknek nemcsak krónikaírás a célja, hanem az is, hogy egymás hite által épüljünk, illetve egymástól jó ötleteket tanuljunk, amelyeket érdemes olvasni az ország minden pontján. A lap első részében igyekszünk minden rovatot a tematikához igazítani. Az elmúlt évben például az egész évet a családnak szenteltük, az idén pedig a Gal 5,22 alapján a Lélek gyümölcseit próbáljuk szemétként ízlelgetni, körüljárni. Úgy döntöttünk, ez nem egyéves terv lesz, hanem végigvesszük az összes ott megjelent, pozitív dolgot, amely az ember életéből hiányozna, ha a Lélek nem munkálkodikna.

– Milyen eseményekkel, programokkal ünnepelték az évfordulós lapot?

– A harmadik lapszámot az évfordulónak szenteltük, megpróbáltunk szemelvényekkel, ill. történelmi visszapillantások révén másokat is beavatni abba, mi történt a kilencven esztendő alatt. Egy másik ünneplési lehetőség a május végi konferencia volt, amely a Szolgálni szóval, tettel és tollal címet kapta. Ezen az eseményen a teológia és belmisszió kapcsolatát taglalták, visszaemlékeztek a lap és a nőszövetség meghatározó egyéniségeire, valamint megvilágítottuk a nők szolgálatát és helyét az egyházban.

– A nőszövetségnek szerteágazó a munkája. Milyen tevékenységeket folytat, és mi a hitvallása?

– A nőszövetségnek sem lehet más az alapvető célja, mint az egyháznak. A különbség az, hogy ez külön célcsoport, a nőket szólítja meg, és ebből következnek sajátos kérdések, amelyek elsősorban a nőket érintik. Ami a konkrét feladatköröket illeti: az ige hirdetése, a hitélet ápolása, a diakóniai munka, a szeretetszolgálat, amelyben a nőszövetségi tagok sokféleképpen vesznek részt. Olyan esetekről is tudunk, hogy a nőszövetségi csoport önállóan, külön gondoskodik olyan emberekről, akik támogatásra szorulnak. Fontos számunkra a kultúra területe is, mert hogy ez is elválaszthatatlan része életünknek. Az, aki folyamatosan kapcsolatot tart Istenével és segítő kezet próbál nyújtani embertársainak, egyúttal olyan hálót képezve él együtt nemzet-társaival, az egy nyelvet beszélőkkel, hogy óhatatlanul része a közösségnek, amelynek oda kell figyelnie arra, mennyire tiszta és szép a beszéde. Arra is oda kell figyelnie, milyen a környezete, hogy azt a tárgyi kultúrát, amely őt körülvette, tudja fenntartani, ápolni. Így az asszonyoknak abban is nagy szerepük van, hogy a népművészeti kincseket, hagyományokat továbbvigyék.

– Mit tekint munkájában a legfontosabbnak?

– Nehéz kérdés. Úgy gondolom, amit végeznünk kell, azt örömmel tegyük meg. Ha hatalmunkban áll segíteni, ha módunkban áll egy dolgot elvégezni, akkor tegyük meg. Ne utasítsuk el a lehetőségeket, hanem vegyük komolyan azt a krisztusi parancsot, hogy tegyetek tanítványokká minden népeket. Ez azt jelenti, hogy szóval, tettel, írással buzdítsuk egymást, segítsünk másokon és egymáson. Attól nem kell félni, hogy az áldás elmarad, mert azt nem mi osztjuk, hanem magunk is Istentől kérjük. Ez nagy vigasztalás számunkra, nagy tehermentől menekülünk így meg, mert Isten számtalanszor ígéri: velünk lesz és megsegít. Nem hiábavaló, nem szélmalomharc az, amit teszünk, mert ha ő céllal kéri tőlünk, akkor segíteni fog, hogy ez tényleg megvalósuljon.

ViseljeteK gondot magatokra és az egész nyájra...

Presbiteri találkozó Zalánban

A zaláni református gyülekezet imatermében tartották május 18-án az Olt menti gyülekezetek presbiteréinek szóló körzeti találkozót. Az évente megszervezésre kerülő ösz-szejövetel célja az egyházi képviselők töltekezése, „lelki karbantartása” és tapasztalataik megosztása.

A zaláni és a kálnoki egyházközségek presbitériumainak szervezésében, valamint a Sepsí Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége támogatásával tető alá hozott eseményen Bikszád, Mikóújfalú, Málnásfürdő, Málnás, Oltszem, Zalán, Sepsibodok, Kálnok, Sepsikőröspatak és Árkos presbiteri vettek részt. A találkozón Szász István helyi lelkész igehirdetését követően a jelenlevők Tóth Anna kálnoki lelképásztor A presbiterek erőforrásai című előadásából meríthettek. Az előadó kiemelte: a sokrétű presbiteri szolgálatot nagyban meghatározza, hogy az illető mennyire van összhangban környezetével, családjával, Istennel és küldetésstudatával. „ViseljeteK gondot magatokra (...) Csak az tud adni, akiben van belső tartalék, lelki erőforrás” – fogalmazott.

Székely István, az egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke az esemény kapcsán elmondta, minél több olyan alkalmat szeretnének biztosítani a presbitereknek, ahol a találkozás mellett megoszthatják egymással tapasztalataikat, lelkieKben feltöltődhetnek. A cél pedig az anyaszentegyház és a gyülekezetek előre-

mozdítása. Szintén ezen a síkon szervezik meg a gondnokok találkozóját, a közgyűlést, az egyházmegyei konferenciát és különböző kerületi rendezvényeket. Az eseményt Szigyártó András kálnoki gondnok erre az alkalomra írt saját költeménye és tartalmas, jó hangulatú beszélgetés zárta.

— | DEÁK MÁRIA |

Anyák napja Kézdivásárhelyen

A kézdivásárhelyi gyülekezetben a csütörtök délutánok a nőszövetségi alkalmakról szólnak. Így volt ez május 15-én is, amikor kettős ünnepre került sor: az édesanyákat, nagymamákat köszöntöttük, valamint azokat, akik az első fél évben születtek. Szép számban gyűltünk össze az illatos virágcsokrokkal díszített, gyertyafényes ünnepi asztalok mellett. De látszott, nem csupán külsőleg, hanem lelkieK is készültek az asszonytestvérek az ünnepre.

Beder Imre lelkész Mózes születésének történetéről beszélt, hangsúlyozva azon névtelen édesanyák hitét, bátorságát, akiknek nehéz körülmények közt kellett cselekedniük. Az áhítaton a Jöjj, mondjunk hálasztót! és az Áldjad én lelkem kezdetű énekek csendültek fel Ruzska Sándor lelkész gitárkíséretében. A magasztos pillanatokat Márton Ilona nőszövetségi alelnöknő köszöntőbeszéde követte. Dsida Jenő Hálaadás című versét

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy

Orbán Enikő

türellemmel viselt betegség után, május 3-án, 67 éves korában hazatért megváltó Urához. A Romániai Református Egyház Nyugdíjintézetének főkönyvelője, valamint a LAM Mikrohittel igazgatótanácsának hűséges tagja volt. Életéért és szolgálatáért a 139. zsoltár szavaival adtunk hálát. „Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!”

Földi porsátorát május 8-án a kolozsvári Házsongárdi temetőben helyeztük nyugalomra. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

Barabás Margit nyugalmazott óvónő tolmácsolta. Egy anyák napi verses-zenés, vetített bemutatóval, majd egy-egy szál virággal köszöntötteK bennünket a jelen levő férfiak (lelkészek, kántor, gondnokok), majd újra felcsendült az ének: Áldjon meg téged, áldjon az Úr! Megható pillanatok voltak, tudatosították bennünk az anyaság összetettségének érzéseit: Istentől kapott feladatunk, szolgálatunk, elhívásunk van.

Beder Boglárka tiszteletesasszony, nőszövetségi elnök a szeretetvendégség során bejelentette: ezúttal a szapáryfalvi (Temes megye) testvérgyülekezet nőszövetségének köszönjük az adományt, a bordáslaskaként, vagy lúdgégeként ismert finomságot, melyből a mesés húsleves készült. Ismertette, hogy a bánági asszonyok az egyház által is támogatott kézműves és hagyományőrző tevékenységként készítik a csigatésztát mint hungarikumot. A közös étkezés még inkább erősítette összetartozásunkat, elköteleződésünket a nőszövetség munkája, hivatása mellett, és természetesen hitünkben is bátorított. Megéltük újra a közös élmény erejét, az egymáshoz és főképp Istenhez való tartozásunkat. Istennek legyen hála mindenért, Soli Deo Gloria!

KÉZDIVÁSÁRHELYI NŐSZÖVETSÉG

- **Egyház, iskola, művelődés.** Egyre növekvő népszerűséggel rendezi meg évről évre a kolozsvári teológia egyháztörténeti tanszéke májusi egyháztörténeti konferenciáját. Az idei, negyedik alkalommal megszervezett találkozóra 38 előadó jelentkezett: 33 előadás hangzott el, és egy könyvbemutatóra került sor három helyszínen. A hazai előadók mellett Magyarországról és Felvidékről is érkeztek szakemberek, és a teljes protestáns egyháztörténetet lefedték témáikkal. A konferencia azonban nem kizárólag egyháztörténettel foglalkozik, az előadások tematikája változatos, a teológia-, művelődés-, művészet- és iskolatörténet is megjelenik az értekezések sorában.

- **Kettős ünnep Miriszlón.** Tíz éve újult meg teljesen a miriszlói református templom, amelyet 175 éve építettek. A kettős ünnep alkalmából hálaadó istentiszteletet tartottak a miriszlóiak, amelyen Kató Béla püspök szolgált. Az istentisztelet után az első és második világháború áldozatainak emléket állító kopjafát is leleplezték.

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Miszótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

